แบบ RM-1

แบบกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์
ชื่อหน่วยงาน สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ประจำปีงบประมาณ 2568

ประเด็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ที่ตอบสนอง	กลยุทธ์/ประเภทความเสี่ยง/ โครงการ/งานประจำ	วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
4. การพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยสมรรถนะสูง	4.1 พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสมรรถนะสูง	เพื่อบำรุงรักษาระบบเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการภายในมหาวิทยาลัยฯ	KPI13 – ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติตามมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (เป้าหมาย คะแนน 5) KPI14 – ร้อยละของบุคลากรที่เข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัยไซเบอร์ (เป้าหมายร้อยละ 80) KPI15 – ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัยไซเบอร์ (เป้าหมาย อย่างน้อยร้อยละ 80)	(เป้าหมาย คะแนน 5)	ผศ.พรหมเมศ วีระพันธ์ ผศ.ศิลป์ณรงค์ ฉวีพัฒน์

แบบ RM-2

แบบฟอร์มการวิเคราะห์ความเสี่ยง

ชื่อหน่วยงาน สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ประจำปีงบประมาณ 2568

งานหลักของฝ่าย (1)	ความเสี่ยง (2)	สถานะปัจจุบัน (3)	ปัจจัยเสี่ยง (4)		ผลกระทบ (5)	KPI (6)	โอกาสที่จะเกิด (L) (7)	ผลกระทบ (C) (8)	ระดับความเสี่ยง (9)	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง (10)	แนวทางการตอบสนอง (11)
			ภายนอก	ภายใน							
งานประจำ (Routine : R)											
4.1 พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาลมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสมรรถนะสูง	O1/การโจมตีความปลอดภัยทางไซเบอร์	1. นโยบายและการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (สกมช.) มหาวิทยาลัยฯ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และมาตรฐานที่กำหนด 2. การเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมไซเบอร์ เช่น มัลแวร์ (Malware) แรนซัมแวร์ (Ransomware) และการโจมตีแบบ DDoS ส่งผลให้มหาวิทยาลัยตกเป็นเป้าหมายของแฮกเกอร์ที่ต้องการขโมยข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลลับขององค์กรโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือทำลายระบบไอทีส่งผลให้ไม่สามารถให้บริการตามปกติได้	1. นโยบายและการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (สกมช.) มหาวิทยาลัยฯ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และมาตรฐานที่กำหนด 2. การเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมไซเบอร์ เช่น มัลแวร์ (Malware) แรนซัมแวร์ (Ransomware) และการโจมตี	1. บุคลากรและนักศึกษายังขาดความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยไซเบอร์ ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการถูกหลอกผ่านอีเมลฟิชชิ่ง (Phishing) การใช้รหัสผ่านที่ไม่ปลอดภัย หรือการเข้าถึงเว็บไซต์ที่ไม่น่าเชื่อถือ 2. มาตรการรักษาความปลอดภัยด้านการบริหารจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยยังไม่ครอบคลุม โดยเฉพาะการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลตามที่กฎหมายกำหนด รวมไปถึง	1. การหยุดชะงักของระบบสารสนเทศสำคัญของมหาวิทยาลัย (เช่น ระบบทะเบียน การเงิน ระบบการเรียนการสอนออนไลน์) ส่งผลต่อภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือ และมีค่าใช้จ่ายสูงในการแก้ไขฟื้นฟูระบบ 2. การรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาและบุคลากร นำไปสู่การละเมิดกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและกฎหมายความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ซึ่งอาจส่งผลให้มหาวิทยาลัยได้รับบทลงโทษทางกฎหมาย	KPI13 – ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติตามมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (เป้าหมายคะแนน 5) KPI14 – ร้อยละของบุคลากรที่เข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัยไซเบอร์ (เป้าหมายร้อยละ 80) KPI15 – ร้อยละของ	L2=2	C6=5	10 สูง	ต่ำ	ควบคุมความเสี่ยง

งานหลักของฝ่าย (1)	ความเสี่ยง (2)	สถานะปัจจุบัน (3)	ปัจจัยเสี่ยง (4)		ผลกระทบ (5)	KPI (6)	โอกาสที่จะเกิด (L) (7)	ผลกระทบ (C) (8)	ระดับความเสี่ยง (9)	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง (10)	แนวทางการตอบสนอง (11)
			ภายนอก	ภายใน							
			แบบ DDoS ส่งผลให้มหาวิทยาลัยตกเป็นเป้าหมายของแฮกเกอร์ที่ต้องการขโมยข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลลับขององค์กรโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือทำลายระบบไอทีส่งผลให้ไม่สามารถให้บริการตามปกติได้	การสูญหายและความเสียหายของข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญจากกรณีของการถูกไวรัสเรียกค่าไถ่โจมตี		นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัยไซเบอร์ (เป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 80)					

แบบ RM 3

แบบแสดงแนวทางตอบสนองความเสี่ยง/แผนบริหารความเสี่ยง
ชื่อหน่วยงาน สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ประจำปีงบประมาณ 2568

โครงการตามยุทธศาสตร์/ประเภทความเสี่ยง (1)	ปัจจัยเสี่ยง (2)	KPI (3)	ระดับความเสี่ยง (4)	แผนงาน/กิจกรรม (4)	ผู้รับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบหลัก (5)	ระยะเวลาดำเนินการ (6)
O3/การโจมตีความปลอดภัยทางไซเบอร์	**ภายนอก** 1. นโยบายและการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (สกมช.) มหาวิทยาลัยฯ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และมาตรฐานที่กำหนด 2. การเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมไซเบอร์ เช่น มัลแวร์ (Malware) แรนซัมแวร์ (Ransomware) และการโจมตีแบบ DDoS ส่งผลให้มหาวิทยาลัยตกเป็นเป้าหมายของแฮกเกอร์ที่ต้องการขโมยข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลลับขององค์กรโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือทำลายระบบไอทีส่งผลให้ไม่สามารถให้บริการตามปกติได้ **ภายใน** 1. บุคลากรและนักศึกษายังขาดความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยไซเบอร์ ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการถูกหลอกผ่านอีเมลฟิชชิ่ง (Phishing) การใช้รหัสผ่านที่ไม่ปลอดภัย หรือการเข้าถึงเว็บไซต์ที่ไม่น่าเชื่อถือ	KPI13 – ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติตามมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (เป้าหมาย คะแนน 5) KPI14 – ร้อยละของบุคลากรที่เข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัยไซเบอร์ (เป้าหมาย ร้อยละ 80) KPI15 – ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัยไซเบอร์ (เป้าหมาย อย่างน้อยร้อยละ 80)	ระดับสูง	1. ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงานและผู้รับผิดชอบ 2. ประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน จัดทำนโยบายวางแผนการดำเนินงาน 3. จัดอบรมเกี่ยวกับ เรื่อง การป้องกันความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 4. สรุปผลการจัดกิจกรรม 5. จัดทำแผนรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 6. จัดทำแนวปฏิบัติการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 7. แบบประเมินความสอดคล้อง ของประมวลแนวทางปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 8. จัดทำนโยบายการรักษาความมั่นคงปลอดภัย	1. ผศ.พรหมเมศ วีระพันธ์ 2. ผศ.ศิลป์ณรงค์ ฉวีพัฒน์	ปีงบประมาณ 2568

โครงการตามยุทธศาสตร์/ประเภทความเสี่ยง (1)	ปัจจัยเสี่ยง (2)	KPI (3)	ระดับความเสี่ยง (4)	แผนงาน/กิจกรรม (4)	ผู้รับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบหลัก (5)	ระยะเวลาดำเนินการ (6)
	2. มาตรการรักษาความปลอดภัยด้านการบริหารจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยยังไม่ครอบคลุม โดยเฉพาะการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลตามที่กฎหมายกำหนด รวมไปถึงการสูญหายและความเสียหายของข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญจากกรณีของการถูกไวรัสเรียกค่าไถ่โจมตี 3. บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการโจมตีรูปแบบใหม่ผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต 4. บุคลากรขาดความระมัดระวังในการเข้าใช้ระบบสารสนเทศ เช่น การมอบหมายให้ผู้อื่นใช้รหัสผ่านของตนเองเข้าใช้ระบบหรือใช้งานแทน					